

Biroul permanent al Senatului
Bp 247
17.06.2005

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii nr.590/2003 privind tratatele**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.590/2003 privind tratatele, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP247 din 20.05.2005,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare **completarea** art.23 din Legea nr.590/2003 privind tratatele, cu o prevedere prin care să se stabilească obligația pentru Guvern de a depune la Parlament, în termen de cel mult 10 zile de la semnarea unui tratat, proiectul de lege de ratificare a acestuia. Potrivit Expunerii de motive, măsura vizează urgentarea adoptării legilor de ratificare a tratatelor, acordurilor sau convențiilor semnate.

Întrucât propunerea legislativă privește completarea unei legi organice, aceasta face parte tot din categoria acestor legilor organice, iar potrivit dispozițiilor art.75 alin.(1) **ultima teză** din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată cu dezbateră și adoptarea proiectului de lege este Senatul.

2. În ceea ce privește **autoritatea** de stat care ar urma să depună la Parlament proiectul de lege de ratificare, menționăm că procedura ratificării, inclusiv stabilirea autorităților publice care au competență în acest domeniu, sunt determinate prin reglementările constituționale și legale în vigoare. Astfel, potrivit art.91 alin.(1) din Constituție rămas și după revizuire, Președintele României este acela care încheie tratatele internaționale **în numele României și le supune spre**

ratificare Parlamentului. Prin urmare, tratatele semnate la **nivel de stat** nu pot fi prezentate la Parlament spre ratificare **decât de către Președintele României** și, în acest scop acesta emite, în baza art.91 alin.(1) și 100 din Constituție, **decretul** prin care tratatul este supus Parlamentului spre ratificare.

În același sens sunt și prevederile Legii nr.590/2003 privind tratatele.

Față de cele de mai sus, rezultă că procedura supunerii (depunerii) tratatelor la Parlament spre ratificare este complexă și ea nu se reduce doar la acțiunea Guvernului.

Or, proiectul nefăcând distincție între tratatele **la nivel de stat și tratatele la nivel guvernamental**, s-ar ajunge la diminuarea rolului Președintelui, stabilit prin norme constituționale, deoarece textul propus de inițiatori are în vedere prezentarea de către Guvern a tuturor tratatelor.

Pe de altă parte, semnalăm că reglementarea propusă nu ar trebui legată exclusiv de ratificare, întrucât există și alte forme de exprimare a consimțământului de a se lega printr-un tratat, respectiv **aprobare, acceptare.**

3. În ceea ce privește **stabilirea termenului de 10 zile lucrătoare** de la semnare în care să se facă depunerea tratatelor, semnalăm că, în Constituția din 1991, nerevizuită, exista o prevedere prin care se stabilea un termen de 60 de zile, termen la care însă s-a renunțat cu ocazia revizuirii Constituției, deoarece prezenta inconvenientul automatismului și, nefiind posibil de respectat, i s-a conferit un sens facultativ.

Precizăm că ratificarea unui tratat, la fel ca și negocierea sau semnarea acestuia, este supusă unor proceduri prealabile care nu se fac pe baza unui calendar, ci în funcție de o serie de factori, cum sunt: cât este de presant interesul pentru România, urgența problemelor reglementate, poziția partenerului și alte elemente de oportunitate care trebuie evaluate. În alte cazuri, au loc și consultări cu partenerul în legătură cu ratificarea, fiind posibilă nu numai amânarea ratificării, ci și reluarea negocierilor textului deja semnat. Acestea constituie și motivul pentru care s-a renunțat la prevederea unui termen fix, stabilindu-se în art.91 alin.(1) din Constituția revizuită că tratatele încheiate de Președinte în numele României sunt supuse spre ratificare Parlamentului **„într-un termen rezonabil”**. Această normă constituțională are în vedere tratatele la **nivel de stat**, dar regula nu ar putea fi diferită nici în cazul **tratatelor la nivel guvernamental sau la nivel departamental**, nefiind de dorit crearea unui regim

diferențiat, rațiune pentru care nici în Legea nr.590/2003 nu s-au făcut precizări în acest sens.

4. Sub aspectul respectării normelor de tehnică legislativă, la elaborarea proiectului de lege semnalăm următoarele:

a) La **titlu**, întrucât propunerea legislativă are în vedere doar completarea art.23 din Legea nr.590/2003, nu și modificarea acestuia, este necesar ca textul să fie reformulat, astfel:

„Lege pentru completarea art.23 din Legea nr.590/2003 privind tratatele”.

b) În considerarea prevederilor art.58 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, și având în vedere că art.23 din Legea nr.590/2003 nu are decât două alineate, faptul că potrivit exigențelor de tehnică legislativă invocarea elementelor structurale din actul normativ de bază nu se face prin abrevieri, ci prin redarea acestora in extenso, în cazul de față prin sintagma „**Articol unic**”, iar textul părții dispozitive trebuie să cuprindă elementele de identificare ale actului normativ ce urmează a fi completat, propunem reformularea părții dispozitive, astfel:

„**Articol unic.** - La articolul 23 din Legea nr.590/2003 privind tratatele, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.23 din 12 ianuarie 2004, se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:”.

c) Propunem eliminarea din proiect a formulei de atestare a constituționalității adoptării legii, în raport cu prevederile art.44 din Legea nr.24/2000, republicată, întrucât această consemnare revine, succesiv, fiecărei Camere și, respectiv, Parlamentului, în funcție de modul în care se va desfășura procesul decizional în adoptarea prezentului proiect de lege.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 654/06.06.2005